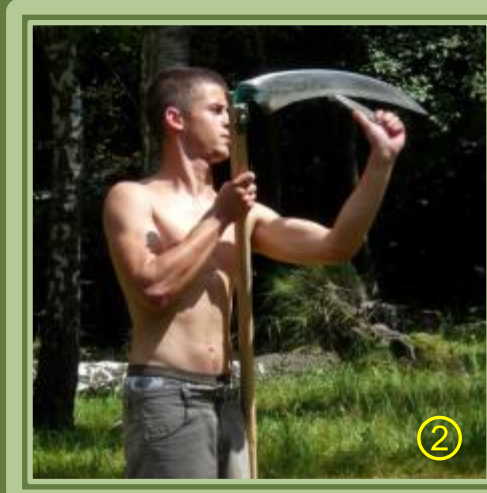

6

Istvánkúti Nyírjes mini-tanösvény

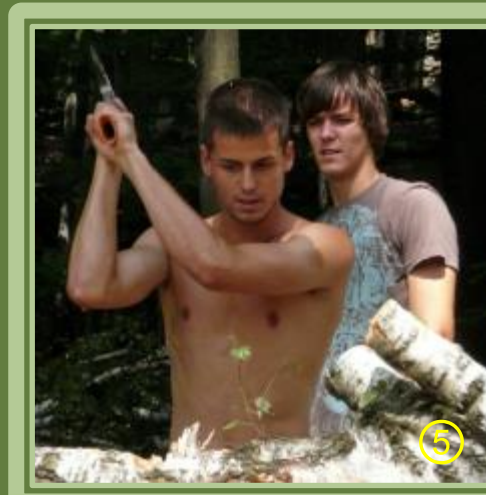
Fenntartási munkálatok

Csak ezután kezdődhetnek a rendszeres élőhelyfenntartó célú kaszálások, amelyeket lehetőség szerint minden évben vagy legalább két évente el kell végezni. Ennek már mutatkozó eredményeként az elmúlt években a nyírliget aljnövényzete ① cserjéktől csaknem mentes, és a rendszeres kaszálásokkal remélni lehet a megmaradt gyepek fajgazdagságának visszatértét és a védett fajok újbóli felszaporodását.

Azóta a ② kézi kaszálás jelentős mértékű ugyan, de kiterjedtsége elsősorban a csapadékviszonyoktól és ezzel összefüggésben a reggeli harmattól, vagyis a gyepek üdeségétől függ. Vannak olyan évek, amikor ugyanis a tövig kiszáradt és még reggel sem harmatos fűvet a (magunkfajta gyakorlatlan) kézikaszások nem tudják hatékonyan levágni. Ebben az esetben (pontosabban ilyen években) marad a ③ motoros fűkasza, mint egyetlen megoldás a kezelések véghezvitelére.

Az ④ erdőszegélyeken és kevésbé gypesedett foltokban azért szükséges még mindig géppel kaszálni, mert itt a cserjésedés fokozott visszaszorítása a legjelentősebb tevékenység. A korábbi években már földközeli levágott cserjék (főképpen a gyertyán) még folyamatosan hoznak leveleket és ezért ezeken a részeken előnyben részesítjük a motoros fűkaszákon a damilos fejet, mert ezzel a legkönnyebb a földközeli megbúvó leveleket eltávolítani. Ettől a levéltelenítéstől a cserjék fokozatos gyengítését (és kifáradását) várjuk.

A kaszáló-nyírliget kialakításához nagyrészt megtörtént a területen minden évben addig ⑤ kidőlt és korhadásnak indult fatörzsek motorfűrészsel történő feldarabolása és a közeli erdőrészekbe hordása (ahol tovább korhadhatnak és az esetlegesen bennük fejlődő lárvák is kifejlődhetnek).

Fontos tevékenység a levágott széna/nyesedék ⑥ összegyűjtése gereblyével, vasvillával és lehordása ⑦ saroglyával (oda, ahol a legkevesebb gondot okoz a szerves tápanyag felhalmozás, vagy inkább ahonnan gyorsan és természetes módon eltűnik vagy lemosódik. A tápanyagszegény hegyi réteken nem maradhat elbomló szerves anyag.

Mivel a táborok időpontja mindenhez nem alkalmazkodhat, ezért a védett (vagy másképpen kitüntetett) fajok egyedeit ⑧ színes végű karókkal jelöljük meg, a foltokban megjelenőket pedig elkerítéssel, a ⑨ karók közé kifeszített madzaggal határoljuk le (a vörös áfonya és fekete áfonya foltjaiban, kapcsos korpafű kúszó hajtásai között, orchideák - körtikék környékén, stb.). Itt (vagyis a géppel és kézikaszával sem kaszálható részeken) a feltörekvő cserjéket és szedret továbbra is fáradságos ⑩ kézi munkával, kézi metszőollóval távolítottuk el.

